

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/96**z dnia 20 stycznia 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1236/2010 ustanawiające system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 ⁽³⁾ wdraża do prawa Unii przepisy systemu kontroli i egzekwowania (zwanego dalej „systemem”), ustanowionego w drodze zalecenia przyjętego przez Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) na dorocznym posiedzeniu w dniu 15 listopada 2006 r., a następnie zmienionego kilkoma zaleceniami przyjętymi na dorocznych posiedzeniach w listopadzie 2007 r., listopadzie 2008 r. i listopadzie 2009 r.
- (2) Na dorocznym posiedzeniu w listopadzie 2012 r. NEAFC przyjęła zalecenie 15:2013 zmieniające art. 13 systemu, dotyczące przekazywania informacji o przeładunku oraz nazwie portu wyładunku. Na kolejnym dorocznym posiedzeniu w listopadzie 2013 r. NEAFC przyjęła zalecenie 9:2014 zmieniające art. 1, 20–25 i 28 systemu, dotyczące, odpowiednio, definicji, szeregu przepisów mających zastosowanie do kontroli zagranicznych statków rybackich przeprowadzanej przez państwo portu oraz postępowań w sprawie naruszenia przepisów. Na dorocznym posiedzeniu w listopadzie 2014 r. NEAFC przyjęła zalecenie 12:2015 zmieniające zalecenie 9:2014 w odniesieniu do art. 22 i 23 systemu dotyczące kontroli zagranicznych statków rybackich przeprowadzanej przez państwo portu.
- (3) Na mocy art. 12 i 15 Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, zatwierdzonej decyzją Rady 81/608/EWG ⁽⁴⁾, zalecenie 15:2013 weszło w życie z dniem 8 lutego 2013 r.
- (4) Zalecenie 9:2014, zmienione zaleceniem 12:2015, weszło w życie z dniem 1 lipca 2015 r. Ponieważ z tym dniem zalecenie 9:2014 stało się wiążące dla umawiających się stron, należy uzgodnić datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia z datą rozpoczęcia stosowania tego zalecenia.
- (5) Niezbędne jest wdrożenie tych zaleceń do prawa Unii. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1236/2010,

⁽¹⁾ Dz.U. C 332 z 8.10.2015, s. 81.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 15 stycznia 2016 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiające system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2791/1999 (Dz.U. L 348 z 31.12.2010, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 81/608/EWG z dnia 13 lipca 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1236/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »działalność połowowa« oznacza połowy, w tym wspólne czynności połowowe, przetwórstwo ryb, przeładunek lub wyładunek zasobów rybnych lub uzyskanych z nich produktów oraz każdą inną działalność handlową związaną z połowami lub przygotowaniem do nich, w tym pakowanie, transportowanie, pobieranie paliwa lub uzupełnianie zapasów;”;

b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) »statek kraju niebędącego umawiającą się stroną« oznacza każdy statek zaangażowany w działalność połowową, który nie pływa pod banderą jednej z umawiających się stron, w tym statki, w stosunku do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że nie mają przynależności państwowej;”;

c) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) »port« oznacza każde miejsce na brzegu wykorzystywane do wyładunku lub do celów świadczenia usług związanych z połowami lub usług pomocniczych w odniesieniu do połowów bądź miejsce na brzegu lub w jego pobliżu wyznaczone przez umawiającą się stronę do przeładunku zasobów rybnych;”;

2) w art. 9 ust. 1 lit. d) ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla rozdziału IV, co najmniej 24 godziny przed każdym wyładunkiem, statek, na który dokonuje się przeładunku, zgłasza całkowity połów znajdujący się na pokładzie, całkowitą masę przeznaczoną do wyładunku, nazwę portu oraz przewidywaną datę i godzinę wyładunku, niezależnie od tego, czy ma się on odbyć w porcie położonym w obszarze objętym konwencją, czy poza tym obszarem.”;

3) tytuł rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„KONTROLA RYB ZŁOWIONYCH PRZEZ STATKI RYBACKIE PŁYWAJĄCE POD BANDERĄ INNEJ UMAWIAJĄCEJ SIĘ STRONY PRZEPROWADZANA PRZEZ PAŃSTWO PORTU”;

4) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Zakres stosowania

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 (*), przepisy ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się do korzystania z portów państw członkowskich przez statki rybackie mające na pokładzie zasoby rybne złowione na obszarze objętym konwencją przez statki rybackie pływające pod banderą innej umawiającej się strony, które nie zostały uprzednio wyładowane ani przeładowane w porcie.

5) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Wyznaczone porty

Państwa członkowskie wyznaczają i zgłaszają Komisji porty, gdzie zezwala się na wyładunek lub przeładunek zasobów rybnych złowionych na obszarze objętym konwencją przez statki rybackie pływające pod banderą innej umawiającej się strony lub na świadczenie usług portowych na rzecz takich statków. Komisja powiadamia Sekretarza NEAFC o tych portach i o wszelkich zmianach w wykazie wyznaczonych portów co najmniej 15 dni przed wejściem zmiany w życie.

Wyładunek i przeładunek ryb złowionych na obszarze objętym konwencją przez statki rybackie pływające pod banderą innej umawiającej się strony, a także świadczenie usług portowych na rzecz takich statków, dozwolone są tylko w wyznaczonych portach.”;

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).”;

6) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, jeśli kapitan statku rybackiego mającego na pokładzie ryby, o których mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia, zamierza zawinąć do portu, kapitan statku lub jego przedstawiciel powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego będącego państwem portu o porcie, z którego zamierza skorzystać, nie później niż trzy dni robocze przed przewidywanym czasem przybycia do portu.

Państwo członkowskie może jednak ustanowić inny termin powiadomienia, uwzględniając w szczególności sposób przetwarzania złowionych ryb lub odległość między łowiskami a jego portami. W takim przypadku państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym Komisję lub wyznaczony przez nią organ oraz Sekretarza NEAFC.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Wcześniejsze powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może zostać anulowane przez nadawcę poprzez powiadomienie właściwych organów portu, z którego kapitan zamierzał skorzystać, nie później niż 24 godziny przed zgłoszonym przewidywanym czasem przybycia do tego portu.”;

7) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na wyładunek lub przeładunek bądź inne wykorzystanie portu”;

b) ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W odpowiedzi na powiadomienie przekazane zgodnie z art. 24 państwo bandery statku rybackiego zamierzającego dokonać wyładunku lub przeładunku lub, w przypadku gdy statek rybacki wykonywał czynności przeładunkowe poza wodami terytorialnymi Unii, państwo lub państwa bandery statków przekazujących – wypełniając wcześniejsze powiadomienie, o którym mowa w art. 24 – potwierdzają, że:”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności wyładunkowe lub przeładunkowe można rozpocząć wyłącznie po wydaniu przez właściwe organy państwa członkowskiego portu zezwolenia poprzez odpowiednie wypełnienie wcześniejszego powiadomienia, o którym mowa w art. 24. Zezwolenie takie wydaje się wyłącznie po otrzymaniu od państwa bandery potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Zezwolenia na wyładunek, przeładunek oraz inne wykorzystanie portu nie udziela się, jeżeli państwo członkowskie portu otrzyma wyraźne dowody, że połów znajdujący się na pokładzie trafił tam z naruszeniem mających zastosowanie wymogów danej umawiającej się strony w odniesieniu do obszarów podlegających jurysdykcji krajowej.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy państwa członkowskiego portu niezwłocznie powiadamiają kapitana statku lub jego przedstawiciela i państwo bandery statku o swojej decyzji dotyczącej wydania lub niewydania zezwolenia na wyładunek, przeładunek oraz inne wykorzystanie portu, wypełniając, w stosownych przypadkach, wcześniejsze powiadomienie, o którym mowa w art. 24, oraz informują o tym Sekretarza NEAFC.”;

8) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie przeprowadza inspekcje co najmniej 5 % wyładunków lub przeładunków świeżych ryb oraz co najmniej 7,5 % mrożonych ryb w swoich portach w każdym roku sprawozdawczym, na podstawie zarządzania ryzykiem, uwzględniającego ogólne wytyczne przedstawione w załączniku II.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Inspekcje przeprowadza się w sposób uczciwy, przejrzysty i niedyskryminacyjny i nie mogą one stanowić przesładowania jakiegokolwiek statku.”;

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Inspektorzy badają wszystkie odpowiednie obszary statku w celu sprawdzenia przestrzegania właściwych środków zarządzania i ochrony. Inspekcje przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku III.”;
- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2a. Każde państwo członkowskie podejmuje wszelkie możliwe działania w celu ułatwienia komunikacji z kapitanem statku lub jego dowódcą, w tym, stosownie do potrzeb i możliwości, poprzez zapewnienie inspektorowi obecności tłumacza.”;
- e) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3a. Inspektorzy krajowi nie mogą utrudniać kapitanowi kontaktu z organami państwa bandery.”;
- f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Państwo członkowskie portu może zaprosić inspektorów innych umawiających się stron, aby w charakterze obserwatorów towarzyszyli jego inspektorom w inspekcji.”;
- 9) w art. 29 ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „W stosownych przypadkach państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję przekazuje również wnioski z tej inspekcji umawiającej się stronie, na której wodach doszło do naruszenia, a także państwu, którego obywatelem jest kapitan statku.”;
- 10) załącznik staje się załącznikiem I;
- 11) dodaje się nowy załącznik II w brzmieniu określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 12) dodaje się nowy załącznik III w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jednakże art. 1 pkt 1 i 4–12 stosuje się od dnia 1 lipca 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 stycznia 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

A.G. KOENDERS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Do rozporządzenia (UE) nr 1236/2010 dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

OGÓLNE WYTYCZNE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA RYZYKIEM W ODNIESIENIU DO KONTROLI PRZEZ PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE PORTU

»Zarządzanie ryzykiem« oznacza systematyczną identyfikację ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych do ograniczenia występowania takiego ryzyka. Obejmuje ono działania, takie jak gromadzenie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, przygotowywanie i podejmowanie działań, a także regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników.

Na podstawie własnej oceny ryzyka każde państwo członkowskie portu określa swoją strategię zarządzania ryzykiem, aby ułatwić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia. Strategia ta powinna obejmować określenie, opis i dystrybucję odpowiednich efektywnych pod względem kosztów instrumentów kontroli i środków inspekcyjnych, w odniesieniu do charakteru oraz przewidywanego poziomu każdego ryzyka, oraz osiągnięcie docelowych wartości odniesienia.

Ustala się kryteria oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem dotyczące działań sprawdzających, inspekcyjnych i weryfikacyjnych, aby umożliwić terminowe przeprowadzanie oceny ryzyka i oceny ogólnej istotnych informacji pochodzących z kontroli i inspekcji.

Poszczególne statki rybackie, grupy statków, operatorzy lub działalność połowowa, w odniesieniu do różnych gatunków i w różnych częściach obszaru objętego konwencją, podlegają kontroli i inspekcji zgodnie z poziomem ryzyka, z wykorzystaniem między innymi następujących ogólnych założeń dotyczących kryteriów poziomu ryzyka w odniesieniu do kontroli wyładunków i przeładunków w porcie przez państwo członkowskie portu:

- a) połowy dokonane przez statek państwa niebędącego umawiającą się stroną;
 - b) połowy zamrożone;
 - c) połowy o dużej objętości;
 - d) połowy wcześniej przeładowane na morzu;
 - e) połowy dokonane poza wodami objętymi jurysdykcją umawiających się stron, tj. na obszarze objętym regulacją;
 - f) połowy dokonane zarówno w obrębie obszaru objętego konwencją, jak i poza nim;
 - g) połowy gatunków o wysokiej wartości;
 - h) połowy z zasobów, w których przypadku istnieją szczególnie ograniczone uprawnienia do połowów;
 - i) liczba przeprowadzonych uprzednio inspekcji i liczba stwierdzonych naruszeń w odniesieniu do danego statku lub operatora.”.
-

ZAŁĄCZNIK II

Do rozporządzenia (UE) nr 1236/2010 dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY INSPEKЦИИ PRZEPROWADZANEJ PRZEZ PAŃSTWO PORTU

Inspektorzy krajowi:

- a) sprawdzają, czy dokumentacja dotycząca identyfikacji statku znajdująca się na statku oraz informacje dotyczące jego właściciela są prawdziwe, kompletne i poprawne, w tym, w razie potrzeby, kontaktując się w odpowiedni sposób z państwem bandery lub międzynarodowymi rejestrami statków;
- b) sprawdzają, czy bandera i oznaczenia statku (na przykład nazwa, zewnętrzny numer rejestracyjny, numer identyfikacyjny statku według Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i inne oznaczenia, główne wymiary) są zgodne z informacjami zawartymi w dokumentacji;
- c) sprawdzają, czy upoważnienia do połowów lub działań związanych z połowami są prawdziwe, kompletne, poprawne i zgodne z informacjami przedstawionymi zgodnie z art. 24;
- d) dokonują przeglądu wszelkiej odnośnej dokumentacji i rejestrów znajdujących się na statku, w tym dokumentacji i rejestrów w formie elektronicznej oraz danych z satelitarne systemu monitorowania statków (VMS) od państwa bandery lub właściwych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Do odnośnej dokumentacji zaliczyć można dzienniki pokładowe, dokumenty dotyczące połowów i przeładunku oraz dokumenty handlowe, listy załogi, plany i rysunki sztatuowania, opisy ładowni ryb oraz dokumenty wymagane na mocy Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem;
- e) kontrolują wszelkie odnośne narzędzia połowowe na statku, w tym wszelkie narzędzia przechowywane poza zasięgiem wzroku, a także powiązane z nimi urządzenia, oraz sprawdzają, czy narzędzia te są zgodne z warunkami określonymi w upoważnieniach do połowów. Narzędzia połowowe są również sprawdzane pod kątem zgodności cech, takich jak wielkość oczek i grubość sznurka, urządzenia i dodatkowe uzbrojenie, wymiary i konfiguracja sieci, węćierze, dragi, rozmiary i liczba haków, z mającymi zastosowanie przepisami oraz pod kątem zgodności oznaczeń z oznaczeniami, do których statek jest upoważniony;
- f) określają, czy ryby znajdujące się na pokładzie zostały złowione zgodnie z mającymi zastosowanie upoważnieniami;
- g) monitorują cały przebieg rozładunku lub przeładunku oraz dokonują kontroli krzyżowej ilości podanych we wcześniejszym powiadomieniu o wyładunku w podziale na gatunki oraz ilości wyładowanych lub przeładowanych ryb w podziale na gatunki;
- h) sprawdzają ryby, w tym poprzez pobieranie próbek, w celu ustalenia ich ilości i składu połowu. W tym celu inspektorzy mogą otwierać pojemniki, w które ryby zostały wstępnie zapakowane, oraz przemieszczać ryby i kartony, aby upewnić się co do całości zawartości ładowni ryb. Sprawdzenie to może obejmować kontrolę rodzaju produktu oraz ustalenie wagi nominalnej;
- i) po zakończeniu wyładunku lub przeładunku dokonują weryfikacji i odnotowują – w podziale na gatunki – ilości ryb pozostałych na pokładzie;
- j) oceniają, czy istnieją wyraźne dowody pozwalające sądzić, że dany statek uczestniczył w nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowach lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy;
- k) przedstawiają kapitanowi statku sprawozdanie zawierające wyniki inspekcji, w tym ewentualne środki, które mogłyby zostać podjęte, w celu jego podpisania przez inspektora i kapitana statku. Podpis kapitana statku na sprawozdaniu służy jedynie jako potwierdzenie odbioru kopii sprawozdania. Kapitanowi statku umożliwia się dodanie w sprawozdaniu wszelkich swoich uwag lub zastrzeżeń oraz, w stosownych przypadkach, skontaktowanie się z właściwymi organami państwa bandery, w szczególności gdy ma on poważne trudności ze zrozumieniem treści sprawozdania. Kapitan statku otrzymuje kopię sprawozdania; oraz
- l) gdy jest to konieczne i możliwe – organizują tłumaczenie odpowiednich dokumentów.”.